ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 12.03.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

22

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

zo 6. januára 1981

o Dohode medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o konzulárnych stykoch

Dňa 14. marca 1979 bola v Prahe podpísaná Dohoda medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o konzulárnych stykoch. S Dohodou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené vo Viedni 17. novembra 1980. Podľa svojho článku 27 Dohoda nadobudne platnosť 1. februárom 1981. České znenie Dohody sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o konzulárnych stykoch

Prezident Československej socialistickej republiky a Spolkový prezident Rakúskej republiky,

vychádzajúc z toho, že oba štáty ratifikovali Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch z 24. apríla 1963,

vedení prianím ustanovenia tohto dohovoru v zmysle jeho článku 73 odseku 2 potvrdiť, opatriť dodatkami a doplniť, a tým prispieť tiež k ďalšiemu rozvoju priateľských vzťahov medzi oboma štátmi v súlade s ustanoveniami Záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe,

potvrdzujúc, že Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch bude aj naďalej platiť pre otázky, ktoré tento dohovor výslovne neupravuje,

rozhodli sa uzavrieť v súlade s článkom 73 odsekom 2 Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch túto Dohodu a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka,

ministra zahraničných vecí,

spolkový prezident Rakúskej republiky

Dr. Willibalda Pahra,

spolkového ministra zahraničných vecí,

ktorí vymeniac si svoje plnomocenstvá, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, sa dohodli takto:

Článok 1

1. Definície uvedené v článku 1 odseku 1 Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch (ďalej len „Dohovor“) sa použijú rovnakým spôsobom v tejto Dohode.
2. Na účely tejto Dohody znamená výraz „rodinný príslušník“ manžela člena konzulárneho úradu, deti a rodičov člena konzulárneho úradu a jeho manžela, pokiaľ tieto osoby žijú s členom v spoločnej domácnosti.
3. Ustanovenia tejto Dohody, ktoré sa vzťahujú na občanov vysielajúceho štátu, sa obdobne použijú aj na právnické osoby, ako aj na osobné spoločnosti obchodného práva, ktoré boli zriadené podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu alebo v ňom majú svoje sídlo.

Článok 2

Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodu d) Dohovoru je konzulárny úradník najmä oprávnený

a) vydávať, predlžovať, meniť, rozširovať alebo odnímať pasy alebo iné cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu;

b) vydávať vstupné, návratné a tranzitné víza osobám, ktoré chcú cestovať do vysielajúceho štátu, vycestovať z neho alebo ním precestovať.

Článok 3

1. Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodu f) Dohovoru je konzulárny úradník oprávnený najmä

a) viesť zoznam občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú bydlisko alebo miesto pobytu v jeho konzulárnom obvode;

b) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať žiadosti a vyhlásenia a vydávať doklady týkajúce sa štátneho občianstva;

c) viesť knihy narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu; to však nezbavuje občanov vysielajúceho štátu povinnosti dodržiavať príslušné právne predpisy platné v prijímajúcom štáte;

d) overovať doklady, ktoré vystavujú príslušné úrady prijímajúceho štátu a sú určené na použitie vo vysielajúcom štáte;

e) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na dokladoch, ako aj odpisy dokladov a výpisy z dokladov;

f) overovať podpisy občanov prijímajúceho štátu na dokladoch, ako aj odpisy dokladov a výpisy z dokladov, ktoré sú určené úradom a verejnoprávnym inštitúciám vysielajúceho štátu.

2. Pokiaľ to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu, konzulárny úradník upovedomí príslušné úrady prijímajúceho štátu o úkonoch vykonaných podľa odseku 1 bodu c).

Článok 4

Konzulárny úradník je taktiež oprávnený, pokiaľ ďalej uvedené právne úkony a zmluvy neodporujú právnym predpisom prijímajúceho štátu, notárskou formou spisovať alebo overovať v prijímajúcom štáte

a) právne úkony a zmluvy medzi občanmi vysielajúceho štátu, ako aj jednostranné právne úkony týchto osôb, pokiaľ na základe týchto právnych úkonov a zmlúv nedochádza k vzniku, zmenám alebo zániku práv na nehnuteľnosti ležiacej v prijímajúcom štáte;

b) závety alebo iné vyhlásenia týkajúce sa dedičstva občanov vysielajúceho štátu;

c) právne úkony a zmluvy, týkajúce sa výlučne majetku vo vysielajúcom štáte alebo tu prejednávaných záležitostí bez ohľadu na štátne občianstvo strán.

Článok 5

1. Konzulárny úradník je oprávnený

a) prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy písomnosti, peniaze, cenné veci a iné predmety;

b) prijímať od úradov prijímajúceho štátu na odovzdanie vlastníkom písomnosti, peniaze, cenné veci a iné predmety, ktoré občania vysielajúceho štátu stratili počas svojho pobytu v prijímajúcom štáte.

2. Predmety, ktoré boli vzaté do úschovy na základe odseku 1, sa môžu z prijímajúceho štátu vyviezť len vtedy, ak to neodporuje právnym predpisom tohto štátu.

Článok 6

Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodu j) Dohovoru konzulárny úradník môže najmä

a) vystavovať výpisy a jednoduché alebo overené kópie každého dokladu, ktorý spísal v rámci svojho oprávnenia;

b) prekladať listiny a dokumenty alebo overovať ich preklad;

c) prijímať a zaznamenávať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

d) vystavovať doklady o pôvode tovaru a iné analogické preukazy;

e) zasielať súdne a mimosúdne písomnosti a vybavovať žiadosti o právnu pomoc v občianskoprávnych záležitostiach, pokiaľ to zodpovedá platným medzinárodným dohovorom, a v prípade, že neexistujú, pokiaľ je to v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 7

Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodu h) Dohovoru je konzulárny úradník najmä oprávnený zakročiť na úradoch prijímajúceho štátu za účelom obhajovania práv a záujmov mladistvých občanov vysielajúceho štátu, občanov vysielajúceho štátu, ktorým bol ustanovený opatrovník alebo poručník, a neprítomných občanov vysielajúceho štátu. Ak pre občana vysielajúceho štátu treba úradne vymenovať opatrovníka, poručníka alebo iného zástupcu, úrady prijímajúceho štátu upovedomia za tým účelom konzulárneho úradníka. Konzulárny úradník má právo predkladať vhodné návrhy týkajúce sa osoby, ktorá má byť vymenovaná.

Článok 8

1. V prípade úmrtia občana vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte príslušný úrad prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomí o tom konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu a bezplatne mu zašle úmrtný list alebo iný doklad potvrdzujúci úmrtie.
2. Ak sa úrad prijímajúceho štátu dozvie o existencii dedičstva v tomto štáte, na ktoré má nárok občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, tento úrad bezodkladne o tom upovedomí konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu a poskytne mu všetky dostupné informácie o prípadných dedičoch, odkazovníkoch a neopomenuteľných dedičoch, o ich bydlisku alebo mieste pobytu a o existencii závetu. Konzulárny úradník upovedomí úrad prijímajúceho štátu, ak sa o tom dozvie z iného prameňa.
3. Príslušné úrady prijímajúceho štátu urobia v prípade ustanovenom v odseku 2 a za predpokladu, že sa majetkové predmety patriace k dedičstvu nachádzajú na území tohto štátu, opatrenia na zabezpečenie a správu dedičstva a v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu odovzdajú konzulárnemu úradníkovi všetky dostupné informácie o dedičstve. Na vykonávaní týchto opatrení sa môže konzulárny úradník zúčastniť buď sám, alebo prostredníctvom zástupcu.
4. V prípade, že po splnení formalít týkajúcich sa dedičstva na území prijímajúceho štátu hnuteľný majetok alebo výťažok z predaja hnuteľného a nehnuteľného majetku prípadne dedičovi alebo odkazovníkovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu a nemá trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu a nezvolil si zástupcu, odovzdá sa spomínaný majetok alebo výťažok z jeho predaja konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu k dispozícii oprávneného,
   a) ak sa preukáže, že je dedičom alebo odkazovníkom;
   b) príslušné úrady prípadne dali súhlas s odovzdaním dedičstva alebo výťažku z jeho predaja;
   c) ak sa uhradili alebo zabezpečili všetky dlhy poručiteľa prihlásené v priebehu lehoty predpísanej na základe právnych predpisov prijímajúceho štátu;
   d) ak sa uhradili alebo zabezpečili všetky dávky a poplatky v súvislosti s dedičstvom.
5. V prípade, že občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, zomrie počas pobytu na území tohto štátu, odovzdajú sa jeho osobné predmety, jeho hnuteľný majetok a hodnoty, na ktoré neuplatnil nárok prítomný dedič alebo splnomocnenec osoby majúcej na ne nárok, bez osobitného konania konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu za predpokladu, že nároky veriteľov zosnulého v prijímajúcom štáte boli uspokojené alebo zabezpečené.
6. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vyviezť majetok uvedený v odsekoch 4 a 5.
7. Voči konzulárnemu úradníkovi ako zástupcovi zúčastnených osôb nemôžu príslušné úrady z tohto dôvodu v súvislosti so žiadnou dedičskou záležitosťou uplatňovať osobný postih.

Článok 9

Právo zastupovať občanov vysielajúceho štátu pred súdmi alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu uvedené v článku 5 bode i) Dohovoru stráca platnosť, len čo zastupované osoby zvolia svojho zástupcu alebo samy prevezmú obhajovanie svojich práv.

Článok 10

Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodu l) Dohovoru je konzulárny úradník najmä oprávnený vstúpiť na palubu lode, len čo je lodi povolený voľný styk s pobrežím. Od tohto okamihu kapitán lode, ako aj členovia posádky môžu nadviazať spojenie s konzulárnym úradníkom. Konzulárny úradník je taktiež oprávnený obracať sa na úrady prijímajúceho štátu so žiadosťou o pomoc vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa lodí vysielajúceho štátu a ich posádok.

Článok 11

Pri výkone funkcií podľa článku 5 bodov k) a l) Dohovoru je konzulárny úradník najmä oprávnený bez toho, že by tým bola dotknutá právomoc úradov prijímajúceho štátu,

a) vyšetrovať každú udalosť týkajúcu sa lode vysielajúceho štátu, ku ktorej došlo v priebehu plavby, v prístave alebo kotvišti, vypočuť kapitána lode a členov jej posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať objasnenie cieľa plavby lode, ako aj pomáhať pri vjazde lode do prístavu, kotviska, počas jej pobytu v prístave alebo kotvišti a pri opustení prístavu alebo kotviska;

b) riešiť spory medzi kapitánom lode vysielajúceho štátu a členmi posádky včítane sporov vyplývajúcich z pracovného pomeru, pokiaľ to neodporuje právnym predpisom zmluvných strán;

c) robiť opatrenia na lekárske ošetrenie alebo na návrat kapitána alebo niektorého člena posádky lode vysielajúceho štátu domov;

d) prijať, vystaviť alebo overiť každé vyhlásenie alebo každú inú listinu, ktorú vyžaduje vysielajúci štát v súvislosti s loďami.

Článok 12

1. Ak úrad prijímajúceho štátu zamýšľa vykonať akékoľvek donucovacie opatrenie na palube lode vysielajúceho štátu alebo tu vykonať vyšetrovanie, upovedomia o tom úrady prijímajúceho štátu konzulárneho úradníka. Oznámenie sa musí urobiť pred začatím tohto opatrenia, aby konzulárny úradník mohol byť pri jeho vykonávaní prítomný. Pokiaľ v naliehavých prípadoch nebolo možno konzulárneho úradníka upovedomiť a on pri vykonávaní opatrenia nebol prítomný, bezodkladne upovedomia úrady prijímajúceho štátu konzulárneho úradníka o vykonaných opatreniach.
2. Odsek 1 sa použije aj vtedy, ak kapitán alebo niektorý člen posádky lode vysielajúceho štátu má byť vypočutý na pevnine.
3. Tento článok sa nevzťahuje na colnú, pasovú a zdravotnú prehliadku, ako ani na úkony vykonávané na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 13

1. Úrady prijímajúceho štátu neodkladne oznámia konzulárnemu úradníkovi, ak loď prijímajúceho štátu stroskoce, narazí na plytčinu alebo utrpí akúkoľvek inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak sa na brehu alebo v blízkosti brehu prijímajúceho štátu nájde nejaký majetkový predmet včítane časti nákladu havarovanej lode tretieho štátu patriaci do vlastníctva príslušníka vysielajúceho štátu. Úrady prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka aj o opatreniach, ktoré urobili na záchranu ľudí, lode, jej nákladu, iných majetkových predmetov nachádzajúcich sa na lodi alebo na záchranu iných majetkových predmetov patriacich k lodi alebo k jej nákladu, ktoré sa dostali cez palubu.
2. Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc havarovanej lodi uvedenej v odseku 1, jej cestujúcim a členom posádky; za týmto účelom sa môže obracať na príslušné úrady prijímajúceho štátu so žiadosťou o pomoc.

3. Konzulárny úradník je oprávnený, pokiaľ to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu, zúčastniť sa na vyšetrovaní začatom s cieľom zistiť príčiny havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania.

Článok 14

Články 10 až 13 sa obdobne používajú aj pre civilné vzdušné dopravné prostriedky vysielajúceho štátu.

Článok 15

1. Vysielajúci štát môže za podmienok a formou, ktoré sú ustanovené právnymi predpismi prijímajúceho štátu

a) získať do vlastníctva, užívania alebo vlastniť nehnuteľnosti, budovy alebo časti budov pre potrebu konzulárneho úradu alebo pre ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu;

b) na tieto účely stavať budovy alebo časti budov;

c) predať práva alebo majetok uvedené v bodoch a) a b).

2. Vysielajúci štát nie je oslobodený od povinnosti rešpektovať právne predpisy prijímajúceho štátu platné na území, na ktorom sa nehnuteľnosti nachádzajú, a týkajúce sa stavebníctva, územného plánovania a ochrany pamiatok.

Článok 16

1. Miestnosti konzulárneho úradu a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Úrady prijímajúceho štátu môžu do nich vstúpiť iba so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo osoby nimi splnomocnenej.

2. S výhradou ustanovenia odseku 1 má prijímajúci štát osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred akýmkoľvek vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.

3. Miestnosti konzulárneho úradu, ich zariadenie, majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky sú oslobodené od akéhokoľvek zhabania na účely národnej obrany alebo verejného záujmu.

Článok 17

Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať prístup občanov vysielajúceho štátu na konzulárny úrad.

Článok 18

1. Pri vykonávaní článku 36 odseku 1 bodov b) a c) Dohovoru príslušné úrady prijímajúceho štátu upovedomia na žiadosť dotyčnej osoby neodkladne, najneskoršie však v priebehu piatich dní, konzulárny úrad vysielajúceho štátu o akomkoľvek predbežnom zadržaní, zatknutí alebo akomkoľvek inom spôsobe obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu, aby konzulárny úradník mohol urobiť potrebné opatrenia na ochranu práv a záujmov dotyčnej osoby a aby táto osoba mohla využiť ochranu konzulárneho úradníka. Tieto opatrenia zahŕňajú aj právo navrhnúť v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu možnosť viesť trestné konanie vo vysielajúcom štáte.

2. Príslušné úrady prijímajúceho štátu neodkladne odovzdajú všetky oznámenia, ktoré dotyčná osoba adresuje konzulárnemu úradníkovi. Prijímajúci štát sa ďalej postará o to, aby listy konzulárneho úradníka zadržaným občanom vysielajúceho štátu boli adresátom odovzdané bez neopodstatneného meškania.

3. Konzulárny úradník je taktiež oprávnený stýkať sa s občanom vysielajúceho štátu, ktorý bol predbežne zadržaný alebo zatknutý, ktorý si odpykáva trest odňatia slobody alebo ktorému bola nejakým iným spôsobom obmedzená osobná sloboda, a navštevovať ho, hovoriť s ním o

všetkých záležitostiach týkajúcich sa plnenia konzulárnych úloh v tomto prípade, najmä o obhajovaní práv a záujmov dotyčného, ako aj o okolnostiach jeho zadržania. Konzulárny úradník má ďalej právo pomáhať dotyčnému pri voľbe právneho zástupcu. Príslušné úrady prijímajúceho štátu zaručia konzulárnemu úradníkovi toto právo najneskoršie týždeň po predbežnom zadržaní, zatknutí alebo inom obmedzení osobnej slobody a potom krátkodobo v primeraných časových odstupoch. Konzulárny úradník však bez toho, žeby boli dotknuté jeho iné práva podľa Dohovoru a tejto Dohody, upustí od činnosti upravenej týmto odsekom v prípade, že dotyčná osoba výslovne vznesie proti tomu námietku v prítomnosti konzulárneho úradníka a zástupcu príslušných úradov prijímajúceho štátu.

4. Príslušné úrady prijímajúceho štátu neodkladne, úplne zrozumiteľne a preukázateľne upovedomia dotyčnú osobu o jej právach vyplývajúcich z odsekov 1, 2 a 3, ako aj z článku 36 odseku 1 bodov b) a c) Dohovoru.

Článok 19

Konzulárny úradník je oprávnený stýkať sa pri výkone svojich funkcií bezprostredne s príslušnými miestnymi úradmi.

Článok 20

1. Vedúci konzulárneho úradu je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť preto ani zatknutý, ani zadržaný, ani nesmie byť podrobený inému obmedzeniu osobnej slobody.
2. Vedúci konzulárneho úradu je taktiež vyňatý z občianskoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, s výnimkou týchto prípadov:
   a) žalôb týkajúcich sa súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, ledaže by ho vedúci konzulárneho úradu užíval z poverenia vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;
   b) konania týkajúceho sa dedičstva, na ktorom sa vedúci konzulárneho úradu zúčastňuje ako vykonávateľ závetu, správca dedičstva, dedič alebo odkazovník ako súkromná osoba a nie ako zástupca vysielajúceho štátu;
   c) žalôb v súvislosti so slobodným povolaním alebo obchodnou činnosťou, ktorú vedúci konzulárneho úradu vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojej úradnej činnosti;
   d) žalôb začatých treťou osobou z dôvodu škody vzniknutej pri nehode spôsobenej v prijímajúcom štáte pozemným, vodným alebo vzdušným dopravným prostriedkom;
   e) konania týkajúceho sa zmlúv, ktoré uzavrel vedúci konzulárneho úradu bez toho, žeby pritom výslovne alebo konkludentne konal z poverenia vysielajúceho štátu.
3. Proti vedúcemu konzulárneho úradu sa môžu použiť exekučné opatrenia iba v prípadoch ustanovených v odseku 2 bodoch a) až e) a len za predpokladu, že sú vykonateľné bez ujmy na nedotknuteľnosti jeho osoby a jeho sídla.

Článok 21

1. Konzulárni úradníci, ktorí nie sú vedúcimi konzulárneho úradu, a zamestnanci administratívneho a technického personálu nepodliehajú, pokiaľ ide o úkony, ktoré vykonávajú pri výkone konzulárnych funkcií, jurisdikcii prijímajúceho štátu. To isté platí pre členov služobného personálu, pokiaľ ide o úkony, ktoré vykonávajú pri výkone služobných povinností.
2. Konzulárni úradníci, ktorí nie sú vedúcimi konzulárneho úradu, nemôžu byť ani zatknutí, ani zadržaní, ani nesmú byť podrobení inému obmedzeniu osobnej slobody, s výnimkou prípadov, keď úmyselne spáchali trestný čin, na ktorý právne predpisy prijímajúceho štátu ustanovujú trest odňatia slobody od piatich rokov vyššie, alebo v prípade, ak ide o výkon právoplatného súdneho rozhodnutia vydaného v súvislosti s takým trestným činom.
3. Odsek 1 sa nepoužije pri občianskoprávnych žalobách,
   a) pokiaľ vyplývajú zo zmluvy, ktorú uzavrela jedna z osôb uvedených v odseku 1 bez toho, žeby pritom výslovne alebo konkludentne konala z poverenia vysielajúceho štátu;

b) ktoré začala tretia osoba z dôvodu škody vzniknutej v prijímajúcom štáte pri nehode spôsobenej pozemným, vodným alebo vzdušným dopravným prostriedkom.

4. Ak sa proti niektorej z osôb uvedených v odseku 1 začne trestné konanie alebo ak je zatknutá, zadržaná alebo podrobená inému obmedzeniu osobnej slobody, úrady prijímajúceho štátu neodkladne upovedomia vedúceho konzulárneho úradu.
5. Ak sa proti konzulárnemu úradníkovi, ktorý nie je vedúcim konzulárneho úradu, začne trestné konanie, treba ho viesť s ohľadom na služobné postavenie konzulárneho úradníka a takým spôsobom, ktorý čo možno najmenej narušuje výkon konzulárnych funkcií. Ak sa v prípade obvinenia z mimoriadne závažného trestného činu ukázala nevyhnutnosť vziať konzulárneho úradníka do vyšetrovacej väzby, treba konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.

Článok 22

Ustanovenia článku 20 a článku 21 odsekov 2, 4 a 5 sa použijú primerane aj na rodinných príslušníkov vedúceho konzulárneho úradu a konzulárneho úradníka, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v ňom trvalé bydlisko.

Článok 23

1. Imunita podľa článku 44 odseku 1 Dohovoru vo veci odmietnutia svedectva sa vzťahuje aj na členov administratívneho a technického personálu.
2. Ustanovenie článku 44 odsek 3 Dohovoru sa použije na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu včítane tých, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko.

Článok 24

Ustanovenia článku 45 Dohovoru týkajúce sa vzdania sa výsad a imunít sa primerane použijú aj na výsady a imunity poskytované podľa článkov 20 až 23 tejto Dohody.

Článok 25

Prijímajúci štát vystaví každému členovi konzulárneho úradu a každému rodinnému príslušníkovi, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v ňom trvalé bydlisko, preukaz opatrený fotografiou, ktorý potvrdzuje ich totožnosť a postavenie ako člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 26

Táto Dohoda sa nedotýka ustanovení ostatných zmlúv, ktoré viažu jednu alebo obe zmluvné strany v čase nadobudnutia platnosti tejto Dohody.

Článok 27

1. Táto Dohoda podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú čo najskôr vymenené vo Viedni.
2. Táto Dohoda nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k výmene ratifikačných listín.
3. Dohodu môže vypovedať každá zo zmluvných strán písomne diplomatickou cestou rok vopred.

Na dôkaz čoho splnomocnenci zmluvných strán túto Dohodu podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Prahe 14. marca 1979 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako platné.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Rakúsku republiku:

Dr. Willibald Pahr v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.